

[Aksel Larsen.]

dengang, var direkte og positivt urigtigt, og at vi altsaa fik den store Roehøst, ikke alene derved, at Arealer af Sukkerroer udvædes, men ogsaa ved, at Udbyttet pr. Arealenhed var meget stort, og jeg synes, man skal erindre sig dette, saa man er lidt mere forsigtig, naar vi fremtidig skal behandle den Slags Forhold.

Nu er det naturligvis svært at sige noget om, hvordan Roerne vil gro i 1947, og det er svært at sige noget om, hvordan det gaar med Arealerne; men det er saa heldigt, at vi endelig har faaet Sukkerloven forelagt i god Tid. Det er meget væsentligt, og det vil være meget væsentligt, om vi er i Stand til i Rigsdagen at gøre den færdig i god Tid, saa man kan faa tegnet nye Arealer, hvis det skulde være saadan, at de store Dyrkere under det ene eller det andet, jeg vil rent ud sige: Paaskud skulde føle Trang til at indskrænke deres Arealer. Bevares, saa lad dem det, for jeg tror, det er saadan i Sukkerroeeegnene, at der er Masser af Folk, der ikke hidtil har kunnet komme til at tegne Sukkerroearaler, som gerne vil; det viser Erfaringerne fra 1946 ogsaa. Og naar Loven kommer i saa god Tid, bliver der Chance for, at man kan sikre sig. Selv om der skulde falde nogen fra, kan andre faa Chansen for at dyrke Sukkerroer, og saa kan man alligevel faa det nødvendige Kvantum Roer frem, saa man faar fremstillet det nødvendige Sukker.

Betænelighederne med Hensyn til Statens Underskud paa Sukkerproduktionen kan jeg ikke helt dele. Sukkerpuljen havde et Underskud i 1945 paa 40 Mill. Kr., i 1946—47 beregner man det til omkring 20—25 Mill. Kr., det er adskilligt mindre. Og nu afhænger naturligvis Resultatet af, hvorledes det gaar med Eksporten, og jeg er ganske enig med det ærede Medlem Hr. Kr. Kristensen i, at det er svært at sige noget bestemt derom; men man skønner jo dog, at for Aaret 1946—47 er der ikke Grund til at nære store Betæneligheder. Men det, jeg vil erindre om, er, at Staten gennem sine indirekte Skatter paa Sukker og Sukkervarer tager ca. 40 Mill. Kr. ind, saa saadan set er der ganske god Balance i Regnskabet; det er ikke saadan, at Staten egentlig har noget Tab paa Sukkerfremstillingen og Sukkerforbruget herhjemme.

Med disse Bemærkninger skal jeg sige, at vi vil gaa til en fordomsfri Behandling af denne Sag i et Udvalg, og vi maa se nærmere paa den. Men jeg vil være tilbøjelig til at tro, at vi vil opretholde vore principielle Synspunkter, som jeg gjorde Rede for

i Fjor, og som jeg kort har strejft her i Aar.

A. M. Hansen: Det forekommer mig, at Baggrunden for Behandlingen af Sukkerordningen i Aar er adskilligt lysere, end den var i Fjor. Da stod vi nemlig over for den Kendsgerning, at Sukkerroearalerne var nedadgaende, de var naaet helt ned til 70 000 Tdr. Land, og de, der saa mærkest paa det, spaaede yderligere Nedgang. Det ærede Medlem Hr. Victor Larsen optraadte som særlig udpræget Pessimist. Det gik dog heldigvis ikke saa galt, tværtimod, det gik langt bedre, end man egentlig havde turdet vente. Vi kan for sidste Sukkeraar konstatere en Stigning til 77 669 Tdr. Land, altsaa en Stigning paa 10 pCt. Jeg vil tro, at det Præmieringssystem, som indførtes i Fjor, og som jeg er glad ved at finde opretholdt i Lovforslaget i Aar, har været stærkt medvirkende til, at dette gode Resultat er naaet. Og da, som den højtærede Handelsminister sagde i sin Fremsættelsestale, Vækstforholdene i det forløbne Aar har været særdeles gunstige, er Sukkerudbyttet steget fra 165 Mill. kg til 195 Mill. kg, altsaa med mere end 18 pCt. Det er Resultater, som jeg synes, man maa se paa med stor Tilfredshed, eftersom Sukkerproduktionen navnlig i disse Aar er af saa enestaaende stor Betydning for vort Land paa saa mange Maader, baade det, der gaar til vort Forbrug her i Landet, og det, vi har tilovers til Eksport.

Desværre har dette stærkt forøgede Udbytte af Sukker ikke overflødiggjort Garantitilskuddet, idet Gennemsnitsudbyttet trods det gode Aar kun har været 173 Dobbeltcentner pr. Td. Land, medens det garanterede Mindestudbytte er 175 Dobbeltcentner. Derved er det jo, at det omtalte Tillæg paa 7 Øre fremkommer. Der kunde maaske, naar man skal drøfte disse Spørgsmaal, ogsaa være Grund til at tage dette Garantitilskud op til Behandling. Det ser lidt mærkeligt ud, at man i en Egn af Landet kan have en glimrende Roehøst, men alligevel takket være, at man i den anden Egn af Landet paa Grund af Larvernes Angreb paa Roerne har en daarlig Roehøst, faar et saa forringet Gennemsnitsudbytte, at den, der har den særdeles gode og rige Roehøst, oven i Købet faar Penge til, fordi altsaa Gennemsnitsudbyttet kommer saa langt ned. Det kan karakteriseres paa den Maade, at det bedste for den enkelte Dyrker vil være, at han selv faar et stort Udbytte af sine Roer, men at alle hans Kolleger faar et saa lille Udbytte som muligt. Jeg synes nok, der kunde være Grund til at se lidt nærmere